

Προϋποθέσεις θεοφιλούς συμφιλίωσης με το μαρτύριο

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτό:candianews.gr

Η συμφιλίωση με το μαρτύριο πραγματώ-νεται με προϋποθέσεις θεοφιλούς ευαγγελικού βίου. Με γεύση και εμπειρίες πνευμα-τικής ευαγγελικής ζωής, με ζήλο για τον αγώ-να της εργασίας των εντολών, μέσα στο σώμα της εκκλησιαστικής κοινωνίας της θείας Λα-τρείας, της μυστηριακής βιοτής.

Είναι εύλογο το γεγονός ότι δεν μπορεί ο οποιοσδήποτε πιστός, επειδή απλώς εκκλη-σιάζεται και έχει μία τυπική σχέση με τη γε-νικότερη λατρευτική κοινωνία με την Εκκλη-σία, να είναι ικανός να συμφιλιωθεί με μία σκληρή ιδίως δοκιμασία, που θα συναντήσει στην πορεία της καθημερινότητας. Αυτή η πι-κρή εμπειρία θα τον βρει ανέτοιμο να μπορεί να σηκώσει τις οδύνες και τα ποικίλα απροσ-δόκητα «κτυπήματα» της ζωής, εφόσον η βα-σική προϋπόθεση που απαιτείται πρωτίστως, σε μία τέτοια περίπτωση, είναι η υπομονή, την οποία λίγοι μόνο άνθρωποι την κατέχουν από τη φύση τους. Η απόκτηση της υπομονής, αν δεν την έχει κάποιος από ιδιοσυ-γκρασία, είναι ένα δύσκολο εγχείρημα, όταν μάλιστα θα χρειασθεί τη στιγμή που θα είναι κάποιος παγιδευμένος ήδη σε μία δοκιμασία υπαρξιακών διαστάσεων.

Η υπομονή από τη φύση της είναι μία ιδιό-τυπη αρετή. Συνήθως εννοείται σαν μία αρετή που δεν έχει φωνή, δεν κραυγάζει. Ο πατερικός λόγος την χαρακτηρίζει ως «ακύμαντο λιμένα»! Δεν έχει εμφανή κινητικά χαρα-κτηριστικά, όπως η εγκράτεια, η αγνότητα, η ταπείνωση κ.ά. Οι περισσότερες ευαγγελικές αρετές δηλώνουν μία συγκεκριμένη ενέργεια ή πράξη. Η υπομονή δείχνει να είναι η αρετή της ακινησίας. Ο δυναμισμός της είναι όντως κρυφός και η αφωνία της έκδηλη. Εντούτοις, την πνευματική της αναγεννητική και ανακαι-νιστική δυναμική την αποκαλύπτει ο αδελφόθεος Ιάκωβος στην καθολική του επιστολή, όταν σημειώνει: «Πάσαν χαράν ηγήσασθε, αδελφοί μου, όταν πειρασμοίς περιπέσητε ποικίλοις, γινώσκοντες ότι το δοκίμιον ημών της πίστεως κατεργάζεται υπομονήν, η δε υπομονή έργον τέλειον εχέτω, ίνα ήτε τέλειοι, και ολόκληροι, εν μηδενί λειπόμενοι»(Αδελφοί μου, να χαίρεστε όταν δοκιμάζεστε από πολλούς και διαφόρους πειρασμούς· γιατί πρέπει να ξέρετε ότι μέσα από τη δοκιμασία της πίστεώς σας γεννιέται η υπομονή. Η υπομονή σας όμως πρέπει να κρατήσει ως το τέλος, για να γίνετε τέλειοι και ολοκληρωμένοι και να μην υστερείτε σε τίποτε)(Ιακ.1,2-4).

Στην περίπτωση που κάποια δοκιμασία θα πλήξει κάποιο πνευματικό αγωνιστή, θα ανοίξει ο δρόμος της εισόδου της υπομονής στη βιωματική διαδικασία του μαρτυρίου του. Πρόκειται εδώ για τη συμπαράσταση του Χριστού στην ενίσχυση του θεοφιλούς αγωνιστή να αντέξει τα δεινά του μαρτυρίου αυτού. Σ' αυτή την περίπτωση, η υπομονή αναδεικνύεται πρωτομάστορας της τελειότη-τας του φορέα του μαρτυρίου του. Η υπομονή, αν και «άφωνη» και «ακίνητη», θα αναδείξει «έργον τέλειον». Την πνευματική ολο-κληρία και τελειότητα του εν λόγω αγωνιστή.

Αλλά και ο απόστολος Παύλος δίνει το δι-κό του στίγμα, ως προς την θεμελιώδη σημα-σία της υπομονής στη διαδικασία της σωτη-ρίας του πιστού. Θα γράψει στους Εβραίους παραλήπτες της επιστολής του· «τοσούτον έχοντες περικείμενον ημίν νέφος μαρτύρων... δι' υπομονής τρέχωμεν τον προκείμενον ημίν αγώνα, αφορώντες εις τον της πίστεως αρχηγόν και τελειωτήν Ιησούν, ος αντί της προκει-μένης αυτώ χαράς, υπέμεινε σταυρόν, αισχύ-νης καταφρονήσας...»(Έχοντας γύρω μας τόσο μεγάλη στρατιά μαρτύρων...ας τρέχουμε με υπομονή το αγώνισμα του δύσκολου δρόμου, που έχουμε μπροστά μας. Ας έχουμε τα μάτια μας προσηλωμένα στον Ιησού, που μας έδωσε την πίστη, την οποία και τελειοποιεί. Αυτόν που, αντί για τη χαρά που θα μπορούσε να έχει, υπέμεινε το σταυρικό θάνατο περιφρονώντας την ατίμωση...) (Εβρ.12, 1-2). Οπωσδήποτε όμως, εν προκειμένω, βαρύτητα έχει ο λιτός και σα-φής λόγος του Κυρίου: «Εν τη υπομονή υμών τας ψυχάς υμών κτήσασθε». Άρα βασική προϋπόθεση και όρος της συμφιλίωσης του πιστού με το μαρτύριό του είναι η απόκτηση

απέραντης υπομονής για τη συνύπαρξή του με το μαρτύριο αυτό και την ευόδωση του έργου της σωτηρίας του. Το σταθερό του αίτημα προς τον σωτήρα Χριστό πρέπει να είναι η ενίσχυση της υπομονής του. Μίας χα-ρισματικής υπομονής στις διαστάσεις του χαρισματικού χαρακτήρα της δοκιμασίας του! Χάρισμα το μαρτύριο, βιούμενο με το χάρι-σμα της υπομονής· «πιστός ο λόγος... ει υπομένομεν, και συμβασιλεύσομεν ».

(Ιωάννου Κ. Κορναράκη, Το μαρτύριο κλειδί της Βασιλείας των Ουρανών, εκδ. Αρχονταρίκι, σ. 139-143)